

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.III.45.041/2022/7.

A tanács tagjai: Dr. Suba Ildikó
a tanács elnöke
Dr. Bérces Nóra
előadó bíró
Dr. Sperka Kálmán
bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: dr. Séllei Márton ügyvéd
(felperesi képviselő címe)

Az alperes: ... Rendőrség
(alperes címe)

Az alperes képviselője: Mucsiné dr. Nagy Ágnes kamarai jogtanácsos

A per tárgya: fegyelmi felelősség tárgyában indult közszolgálati jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: Fővárosi Törvényszék 10.K.705.307/2021/9. számú végzésével kijavított 10.K.705.307/2021/4. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 10.K.705.307/2021/9. számú végzésével kijavított 10.K.705.307/2021/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és az ügyben eljáró bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A felperes felülvizsgálati eljárási költségét 127.000 (százhuszonhétézer) forintban, a felülvizsgálati eljárás illetékét 70.000 (hetvenezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes hivatásos szolgálati jogviszonyban áll az alperessel, amelynek keretében 2013. február 1-től a ... Főosztály alá tartozó ... osztályvezetőjeként végezte munkáját.

[2] 2018. május 13-án a ... állományába tartozó ... feljelentéssel élt a felperessel szemben. A feljelentés – egyebek mellett – azt tartalmazta, hogy a felperes a beosztottjait rendszeresen, huzamosabb ideig inzultálta, őket megalázta, velük nyers, durva, lealacsonyító, többször emelt hangnemben, kiabálva beszélt, amely magatartása az állomány tagjaiban félelmet keltett. A Központi Nyomozó Főügyészség ... Osztálya a feljelentés alapján nyomozást rendelt el.

[3] Az alperes parancsnoka a feljelentésről történő tudomásszerzést követően 2018. augusztus 9-én a felperessel szembeni fegyelmi eljárás elrendeléséről döntött, majd az ügyészség által indított büntetőeljárásra hivatkozással azt a nyomozás befejezéséig felfüggesztette.

[4] A fegyelmi vizsgálat lefolytatására az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) vezetője – tekintettel arra, hogy a felperes volt az alperes ...ának vezetője – az ORFK Személyügyi Főigazgatóság Humánigazgatási Szolgálat (a továbbiakban: ORFK SZFHISZ) ...ának beosztottjait – ... és ... – jelölte ki.

[5] Az ügyészség 2019. október 9-én az eljárás megszüntetéséről rendelkezett. A határozat indokolása szerint a felperes a terhére rótt cselekményeket elkövette, azonban ezeknek a súlya nem meríti ki a büntetőjogi felelősség kategóriáját. Az ügyészség határozata 2019. december 12-én emelkedett jogerőre, és az alperes az erről való tudomásszerzést követően, 2020. január 28-án rendelte el a fegyelmi eljárás folytatását.

[6] Az alperes parancsnoka a 2020. április 3-án kelt számú határozatával a felperest a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 185. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feddés fenytéssel sújtotta. Döntését a Hszt. 102. § (1) bekezdés b), c) és i) pontjában, a Hszt. 102. § (2) bekezdésében, továbbá a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 88. § (1) bekezdés d), f) és g) pontjában, valamint a felperes munkaköri leírásának II. cím 2. pont b) és c) alpontjában, 4. pont a), d), f) és g) alpontjában, II/1. cím 9. pontjában és II/4. cím 4. pontjában meghatározott kötelezettségek vétkes megszegésére alapította.

[7] A döntéssel szemben a felperes 2020. április 14-én panaszt terjesztett elő, amelyet az országos rendőr-főkapitány a 2020. április 30-án kelt ... számú határozatával elutasított, és egyben az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresete és az alperes védírata

[8] A felperes keresetében az alperes fegyelmi határozatának és az országos rendőrfőkapitány azt helybenhagyó döntésének a hatályon kívül helyezését és az alperes perköltségben marasztalását kérte. Alapvetően vitatta, hogy a fegyelmi határozatban foglalt cselekményeket elkövette volna, ugyanakkor több lényeges eljárási szabályszegésre is hivatkozott. Eljárási hibának tartotta a másodfokon eljáró szerv kijelölését és a panasz elbírálásának objektivitását megkérdőjelezte arra hivatkozással, hogy az elsőfokon eljáró és a panaszt elbíráló vizsgálót is ugyanarról az osztályról jelölték ki. További eljárási kifogásként terjesztette elő, hogy ... bejelentését követően nem 30 napon belül folytatták le a fegyelmi eljárást. Ezen felül nem találta megtartottnak – a felfüggesztés szabályait is figyelembe véve – a fegyelmi eljárás lefolytatására irányadó, a Hszt. 195. § (3) bekezdésében előírt határidőt sem. Mindezeket túl sérelmezte azt is, hogy a határozatban a terhére rótt fegyelmi vétség konkrétan nincs is megjelölve.

[9] Az alperes védíratában a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Az alperes szerint eljárási szabályt nem sértett: ... és ... az elsőfokú fegyelmi eljárás lefolytatására azért jelölték ki, mert a Hszt. 196. § (2) bekezdésében meghatározott kizáró ok állt fenn. Az elsőfokú fegyelmi határozat elleni panasz elbírálásában azonban egyikőjük sem vett részt, mivel abban ... rendőr alezredes volt a vizsgáló. Hangsúlyozta, hogy a fegyelmi határozat indokolásánál nem volt kötelező annak megállapítása, hogy a felperes konkrétan mikor, mely időpontban szegte meg a kötelezettségét, mivel rendszeresen huzamosabb ideje gyakorolta a kifogásolt magatartást. A kötelezettségszegés megállapítható arra figyelemmel, hogy beosztottjaival nyers, durva, lealacsonyító hangnemben, kiabálva beszélt, így a függelmi viszonyokat nem tartotta tiszteletben. Az alperes a fegyelmi eljárás lefolytatására irányadó eljárási határidőket megtartotta, ennél fogva jogszerű határozat született.

A bíróság döntése

[10] A bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest 50.000 forint perköltség alperes részére történő megfizetésére. Kimondta, hogy az eljárási illeték az állam terhén marad.

[11] A bíróság elsődlegesen a felperes eljárási szabályszegésekkel kapcsolatos hivatkozásait vizsgálta. A Hszt. 196. § (2) bekezdését érintően – mely szerint a vizsgálatban nem vehet részt az, aki az ügyben érdekelt vagy akitől egyéb okból elfogultatlanság nem várható – megállapította, hogy az alperes akkor, amikor a fegyelmi eljárás lefolytatásában az ORFK „segítségét” kérte, jogszerűen járt el, mivel a felperes a ... vezetője volt. A fegyelmi eljárás lefolytatására az ORFK SZFHISZ ...a részéről az alperes parancsnokának felterjesztése alapján került sor, az elsőfokú fegyelmi eljárásban kijelölt vizsgálók az alperes parancsnokának jogkörében, illetve szakmai iránymutatása alapján jártak el. A másodfokú eljárásban az elsőfokú eljárás során közreműködő vizsgálók nem jártak el, az ORFK vezetőjének jogkörében eljáró alezredes az elsőfokú eljárásban nem volt vizsgáló. A bíróság ezek alapján megállapította, hogy az alperes eljárási szabályszegést nem követett el, a felperes által állított, de nem bizonyított elfogultság, valamint pártatlanság sérelme nem igazolódott.

[12] A felperes másik eljárási kifogásával összefüggésben – amely a fegyelmi eljárás megindításával kapcsolatos határidőre vonatkozott – a bíróság megállapította, hogy ... a feljelentését az ügyészségnél és az alperesnél is érkeztette. Az alperes parancsnoka a feljelentés tényéről és tartalmáról tudomást szerezve 2018. május 28-án küldte meg a feljelentést a Központi Nyomozó Főügyészség felé, mivel bűncselekmény gyanúja merült fel, melyet követően az alperes parancsnoka a fegyelmi eljárást 2018. augusztus 9-én rendelte el. A felperes semmilyen módon nem igazolta, hogy az alperes az eljárási határidőket elmulasztotta volna, és erre vonatkozóan bizonyítási indítványt sem terjesztett elő.

[13] Az alperes az eljárás felfüggesztéséről is jogszerűen rendelkezett a folyamatban lévő büntetőeljárásra tekintettel, és az ügyészség nyomozást megszüntető határozatának jogerőre emelkedéséről való tudomásszerzést követően intézkedett is az eljárás folytatásáról. Az alperes a Hszt. 195. § (3) bekezdésében meghatározott határidőt megtartotta, és a Hszt. 198. § (2) bekezdésében szabályozott módon döntött korábban az eljárás felfüggesztéséről.

[14] Mindezeket követően a bíróság a határozatokat érdemben vizsgálta. Ennek érdekében beszerezte a Központi Nyomozó Főügyészség előtt számon lefolytatott büntetőeljárás anyagát, és ítéletében értékelte a büntetőeljárás során tett tanúvallomásokat. Ezen felül a bírósági eljárás során is hallgatott meg tanúkat, és azok alapján megállapította, hogy a fegyelmi határozat állítása a valóságnak megfelel, a felperes vezetőhöz nem méltó magatartást tanúsított a beosztottjaival szemben. Hangsúlyozta, hogy a vezetői kompetenciához nemcsak a szakmai kompetencia tartozik hozzá, hanem annak emberi oldala is. A felperes nem volt tekintettel a beosztottak érzékenységre, helyzetére és a domináns vezetői pozíciójából eredő erőfölényt kihasználva meg nem engedett stílusban és hangnemben kommunikált velük. E magatartásával megszegte a munkaköri leírás fegyelmi határozatban felsorolt pontjait, a Hszt. 102. § (1) bekezdésének b), c) és i) pontjait, valamint a Szolgálati Szabályzat hivatkozott rendelkezéseit. A bíróság hangsúlyozta, hogy az ügyészségi határozat – amely közokiratnak tekintendő – egyértelműen kimondta, hogy a felperes a fegyelemsértést elkövette. A felperes az ügyészségi határozat ellen nem élt jogorvoslattal, az abban foglaltakat nem vitatta, a peres eljárás során tett tanúvallomások pedig alátámasztották az ügyészség által tett megállapítások valóságtartalmát. A bíróság emellett megfelelőnek tartotta a büntetés kiszabása során a fegyelmi jogkör gyakorlójának az enyhítő és súlyosbító körülményeket értékelő tevékenységét és megállapította, hogy a legenyhébb fegyelmi büntetést jogszerűen szabta ki.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[15] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte az alperes perköltségben marasztalása mellett, amelyet a becsatolt ügyvédi megbízási szerződés alapján 304.800 forintban kért megállapítani.

[16] A felperes álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Hszt. 12. § (4) bekezdését, 184. § (2) bekezdését, valamint a belügyminiszter irányítása alatt álló fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai Fegyelmi Szabályzatáról szóló 11/2006. (III. 14.) BM rendelet (a továbbiakban: Fegyelmi Szabályzat) 2. § (2) bekezdését. Ezzel összefüggésben a felperes azt sérelmezte, hogy a bíróság nem pontosan idézte az ítélet [6] bekezdésében azon eljárási kifogását, mely szerint a rendelkezésre álló 30 napos határidőn túl rendelte el az alperes vele szemben a fegyelmi eljárás lefolytatását. Ezen felül az ítélet [2], [15] és [16] bekezdéseiben a

fegyelmi eljárás elrendelésének időpontjaként 2018. augusztus 9-ét rögzítette a bíróság, holott vele szemben az alperes a fegyelmi eljárás lefolytatásának elrendelésére vonatkozó határozatot csupán 2018. augusztus 29-én hozta meg. Nyomatékkal hivatkozott a felperes a per során a nyomozóhatóság által megküldött iratanyag 17. oldalán elfekvő azon – 2018. május 28-án kelt – átiratra, amelynek mellékleteként az alperes megküldte ... feljelentését az ügyészségnek. Ebből egyértelműen megállapítható, hogy a fegyelmi jogkör gyakorlójaként eljáró alperesi vezető legkésőbb 2018. május 28-án már tudomással bírt az esetleges fegyelemsértés megállapítására alkalmas cselekményről. Az alperes fegyelmi eljárás lefolytatását elrendelő határozata 2018. augusztus 29-én került elektronikusan aláírásra, melyet megerősít az is, hogy a 2020. január 28-án kelt, a felfüggesztett fegyelmi eljárás folytatásáról rendelkező határozatban az alperes maga is 2018. augusztus 29-ét jelöli meg a fegyelmi eljárás elrendelésének napjaként.

[17] Alapvetően tehát téves az eljáró bíróság azon megállapítása, mely szerint vele szemben már 2018. augusztus 9-én elrendelte volna az alperes a fegyelmi eljárás lefolytatását. Ezen felül téves a bíróság azon hivatkozása is, hogy a már elrendelt fegyelmi eljárás keretén belül kereste volna meg az alperes az ORFK-t. Ezzel szemben a kijelölt fegyelmi tisztek – ... és ... – 2018. augusztus 29-ig végezték el azon tényfeltáró vizsgálatot, amelynek eredményeképpen javasolták vele szemben a fegyelmi eljárás lefolytatását. Figyelembe véve a Hszt. 12. § (4) bekezdésében foglalt határidő-számítási szabályokat, valamint a Hszt. 184. § (1) és (2) bekezdésében rögzített elévülési, illetve eljárásindítási határidőket, továbbá a Fegyelmi Szabályzat 2. § (2) bekezdését, megállapítható, hogy az alperes határidőn túl intézkedett a vele kapcsolatos fegyelmi eljárás elrendeléséről. A 2018. május 28-i tudomásszerzéshez képest fegyelmi eljárás elrendelésére nyitva álló 3 hónapos határidő 2018. augusztus 28-án lejárt, a fegyelmi eljárás elrendeléséről azonban az alperes csupán 2018. augusztus 29-én intézkedett. Ennélfogva az egész fegyelmi eljárás, illetve a fegyelmi határozat is jogellenes. A bíróság e tekintetben helytelen tényállást állapított meg, és jogszabályba ütköző megállapításokat tett ítéletében.

[18] A fentiekre tekintettel a per tárgyát képező fegyelmi határozat és az azt helybenhagyó döntés olyan lényeges alaki hiányosságokban szenved, amelyet az eljáró bíróságnak már hivatalból is figyelembe kellett volna vennie. E vonatkozásban a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (3) bekezdés a) pontjára, valamint a Kp. 85. § (4) bekezdésére hivatkozott, melyeket a bíróság szintén figyelmen kívül hagyott.

[19] A felperes szerint az ítélet sérti a Hszt. 4. § (1) bekezdésében meghatározott rendeltetésnek megfelelő joggyakorlással és joggal való visszaélés tilalmával kapcsolatos szabályozást is, továbbá a Hszt. 196. § (2) bekezdésében meghatározott elfogultsági szabályokba is ütközik, tekintettel arra, hogy mind az elsőfokú fegyelmi határozat alapját képező eljárásban, mind a szolgálati panasz kivizsgálása során olyan személyek jártak el, akiknek a szolgálati előjárójuk ugyanaz a személy volt, és a szolgálati út mindkét esetben megegyezett. E vonatkozásban az ítélet [12] bekezdésében rögzítettek szintén nem fedik a valóságot, mivel vele szemben nem a számú megkereséssel, hanem a számú határozattal rendelte el az alperes a fegyelmi eljárás lefolytatását 2018. augusztus 29-én.

[20] A felperes sérelmezte azt is, hogy az ítélet nem tartalmazza azokat az okokat, hogy a bíróság miért mellőzte a felperes ... tanú meghallgatására irányuló bizonyítási indítványát. E vonatkozásban sem a jegyzőkönyv, sem az ítélet nem tartalmaz indokolást, ezért az ítélet a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 276. § (5) bekezdésébe, valamint a Pp. 347. § (5) bekezdésébe is ütközik.

[21] A Kp. 2. § (1), (2), (4) és (5) bekezdéseit sem tartotta be a bíróság. E szabályok alapján feladata lett volna a közigazgatási jogvita tisztességes, koncentrált és költségtakarékos eljárásban való elbírálása, azonban a lefolytatott eljárás e követelményeknek nem felelt meg, különös tekintettel arra, hogy az ítélet több ponton olyan állításokat vagy összefoglalásokat tartalmaz, amelyek ellentmondanak a perben előterjesztett okiratoknak. E körbe sorolható az ítélet [2], [5], [12], [13], [14], [15], [20], [24], [25], [26], [42], [43], [44] és [53] bekezdése is, melyek a tényeket pontatlanul vagy hiányosan tartalmazzák.

[22] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a bíróság ítéletének hatályában fenntartására irányult. A fegyelmi eljárás megindítására vonatkozó határidő betartásával összefüggésben azt emelte ki, hogy a fegyelmi eljárás megindításának alapvető feltételeit a Fegyelmi Szabályzat 11. §-a szabályozza, melynek (1)-(4) bekezdései szerint fegyelemsértés megalapozott gyanúja akkor áll fenn, ha a rendelkezésre álló adatok alapján alapos okkal lehet következtetni arra, hogy a hivatásos állományú kötelezettségszegésnek minősülő cselekményt követett el, és annak elkövetésében vétkesség terheli. Ha a kötelezettségszegésre utaló adatok a fegyelemsértés megalapozott gyanújának megállapításához, vagy kizáráshoz nem elegendők, a fegyelmi jogkört gyakorló előjárónak parancsnoki (tényfeltáró) vizsgálattal vagy más módon (például belső ellenőrzés) kell a megalapozott gyanút alátámasztó vagy kizáró körülményeket tisztázni. A fegyelmi jogkör gyakorlója a fegyelemsértés megalapozott gyanújának megállapítását követően haladéktalanul, de legfeljebb 15 napon belül köteles intézkedni a fegyelmi eljárás elrendelésére (áttételére), a vizsgáló kijelölésére vagy az eljárás mellőzésével figyelmeztetés alkalmazására. A határidő elmulasztása nem akadályozza a fegyelemsértés elévülési időn belüli elbírálását, de a mulasztó felelősségét meg kell vizsgálni.

[23] Az alperes álláspontja szerint e jogszabályi rendelkezések alapján a feljelentés rendelkezésre állásakor még nem volt az alperes abban a helyzetben, hogy a fegyelmi eljárást megindíthatta volna. A fegyelemsértés megállapítására alkalmas cselekmény és a felperes személyének ismerete ugyanis még nem elegendő a fegyelmi eljárás megindításához, ahhoz hangsúlyosan a megalapozott gyanú is szükséges, az egyszerű gyanú nem elegendő. Az alperes tehát helyesen járt el akkor, amikor a vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint nem közvetlenül a feljelentés kézhezvételét követően, hanem az ügyben lefolytatott tényfeltáró vizsgálatot lezáró számú, 2018. augusztus 29-én kelt jelentés alapján indította meg a fegyelmi eljárást. Ekkor került ugyanis olyan helyzetbe, hogy a fegyelemsértés fennálltának megalapozott gyanúját megállapíthassa.

[24] Az alperes ugyanakkor azt is kifejtette, hogy az sem lenne a perben hozott ítélet tartalmára, illetve a per tárgyát képező határozatra érdemi kihatással, ha a fegyelmi eljárás során valamely ügyintézési határidőt túllépte volna, hiszen a határidő elmulasztása a Fegyelmi Szabályzat 11. § (4) bekezdése alapján nem lett volna akadályozó a fegyelemsértés elévülési időn belüli elbírálásának.

[25] Az alperes szerint az ítélet nem sérti a Hszt. 12. § (4) bekezdése, a Hszt. 184. (2) bekezdése, valamint a Fegyelmi Szabályzat 2. § (2) bekezdése szabályait sem. A felperessel szembeni fegyelmi eljárás lefolytatásához ugyanis vizsgáló kijelölése volt szükséges a Hszt. 196. § (2) bekezdésében meghatározott kizáró ok miatt, így a fegyelmi eljárást lefolytató személyek kijelölésére a Fegyelmi Szabályzat 14. § (2) bekezdése alapján került sor. Az ORFK SZFHISZ ... állományából kijelölt vizsgálók ..., akik a fegyelmi eljárás során az alperes parancsnokának megbízásából, az alperes Robotzsaru NEO rendszerében dolgoztak, az iratokat az alperes szervkódja alatt állították elő, kizárólag az alperes parancsnokának jogkörében, szakmai iránymutatásai alapján és alárendeltségében jártak el. Az elsőfokú határozattal szemben benyújtott panasz kivizsgálásában e vizsgáló személyek már nem működtek közre.

[26] A felülvizsgálati kérelemben kifogásolt, az ítélet [2], [15] és [16] bekezdéseiben foglalt időpontok vonatkozásában az alperes rögzítette, hogy az ügyészség előtt a felperessel szemben lefolytatott büntetőeljárás során fogatosított tanúmeghallgatásokról készített jegyzőkönyvek nem álltak rendelkezésre, azokat az alperes is csak a perben ismerte meg.

[27] A felperes tévesen hivatkozott a Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontjának, valamint 85. § (4) bekezdésének sérelmére is, ugyanis a per tárgya, azaz a fegyelmi határozat jogszerűsége nem tartozik e jogszabályi rendelkezések alá.

A Kúria döntése és jogi indokai

[28] A felülvizsgálati kérelem megalapozott, az alábbiak szerint.

[29] A Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 115. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem által meghatározott keretek között vizsgálta felül.

[30] Mivel a felperes elsőként a Hszt. 184. § (2) bekezdésének, valamint a Fegyelmi Szabályzat 2. § (2) bekezdésének sérelmét állítva a fegyelmi eljárás megindítására nyitva álló 3 hónapos (szubjektív) határidő megtartottságát vitatta, a Kúria is mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alperes e határidőt megtartva indította-e meg a fegyelmi eljárást.

[31] A Hszt. 184. § (1) bekezdése szerint elévülés miatt nem indítható fegyelmi eljárás, ha a fegyelemsértés elkövetése óta három év eltelt. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése értelmében nem indítható fegyelmi eljárás abban az esetben sem, ha a fegyelmi jogkör gyakorlójának a fegyelemsértésről, szabálysértésről való tudomásszerzésétől számított három hónap eltelt.

[32] Ehhez képest a Fegyelmi Szabályzat 2. § (1)-(2) bekezdése – egyebek mellett – akként rendelkezik, hogy az elévülést hivatalból kell vizsgálni az eljárás minden szakaszában. A Hszt. 184. § (2) bekezdése szerinti elévülési időt attól a naptól kell számítani, amikor a fegyelmi jogkört gyakorló számára a fegyelemsértés vagy a szabálysértés megállapítására alkalmas cselekmény és az azzal megalapozottan gyanúsítható személy kiléte ismertté vált.

[33] A szubjektív határidő megtartottságának kiemelkedő jelentősége volt a fegyelmi eljárás jogszerűségét illetően, tekintettel arra, hogy a Hszt. 184. § (2) bekezdésében megszabott határidő jogvesztő. Valamennyi jogállási törvény ismer olyan munkáltatói intézkedést, amelynek gyakorlását a jogalkotó a munkáltatói jogkör gyakorlójának a tudomásszerzéséhez köti, és egységes a bírói gyakorlat abban, hogy e határidő túllépése az intézkedés jogellenességét eredményezi. Amint azt a Kúria a Hszt.-vel e tekintetben azonos szabályozást tartalmazó – már hatályon kívül helyezett –, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (rég. Hszt.) 122. §-a kapcsán is kifejtette, ha a fegyelmi jogkör gyakorlója a hivatásos állományú rendőr felperes fegyelemsértéséről történő tudomásszerzést követően három hónapon túl indít fegyelmi eljárást, intézkedése és az ennek alapján meghozott fegyelmi határozat jogellenes (Mfv.II.10.610/2016/5.).

[34] A bíróság eljárása során vizsgálta a szubjektív határidő megtartottságát, azonban az általa a fegyelmi eljárás megindításának napjaként megállapított 2018. augusztus 9-i határidőt a rendelkezésre álló iratok egyike sem támasztotta alá. Bár a fegyelmi eljárást elrendelő határozaton az időbélyegző adatai nem olvashatóak, a felfüggesztett fegyelmi eljárás folytatásáról rendelkező, 2020. január 28-án kelt határozat a fegyelmi eljárás elrendelésének napjaként a 2018. augusztus 29-i dátumra utal vissza.

[35] Ugyanakkor nem egyértelmű az sem, hogy a fegyelmi eljárás elrendelését megelőzően a Fegyelmi Szabályzat 11. § (3) bekezdésének megfelelő tényfeltáró vizsgálat megtörtént-e, azt ki, mikor, milyen célból rendelte el, ki folytatta le. A ... és ... által 2020. március 23-án készített összefoglaló jelentés a 2. oldalán utalt arra, hogy a fegyelmi eljárás elrendelését megelőzően az ORFK SZFHISZ ...ának kijelölt beosztottjai tényfeltáró vizsgálatot végeztek, azonban az ezzel kapcsolatos iratokat az alperes nem csatolta, e vonatkozásban a bíróság a tényállást nem tárta fel, holott a fegyelmi jogkör gyakorlójának tudomásszerzése szempontjából ennek a körülménynek is jelentősége van, különös tekintettel a Regionális Nyomozó Ügyészség által 17-es sorszám alatt csatolt iratok között fellelhető, 2018. május 28-án kelt azon levélre, amelyet az alperes parancsnoka 2018. május 28-án küldött meg a Központi Nyomozó Főügyészség ... Osztálya részére, s amelyben már szerepel, hogy ... feljelentése alapján felmerül a felperes vonatkozásában az alárendelt megsértése bűncselekmény alapos gyanúja.

[36] Az alperes helytállóan emelte ki a Fegyelmi Szabályzat 11. § (1) bekezdésében definiált megalapozott gyanú jelentőségét a fegyelmi eljárás elrendelése szempontjából, azonban e vonatkozásban a bíróság a tényeket szintén nem tárta fel, a tényállásban nem rögzítette. Ennek hiányában ugyanakkor megalapozott döntést nem hozhatott a tekintetben, hogy a fegyelmi eljárás jogszerűsége szempontjából kiemelkedő jelentőségű szubjektív határidőt az alperes megtartotta-e.

[37] Nyomatékkal utal a Kúria arra, hogy az alperes mindezekkel összefüggésben tévesen hivatkozott a Fegyelmi Szabályzat 11. § (4) bekezdésére, mivel az a Hszt. 184. § (2) bekezdésében meghatározott szubjektív határidőt nem érinti, az kizárólag a fegyelmi jogkör gyakorlójának azon kötelességére utal, mely szerint a fegyelemsértés megalapozott gyanújának megállapítását követően haladéktalanul, de legfeljebb 15 napon belül köteles intézkedni a fegyelmi eljárás elrendelésére, a vizsgáló kijelölésére vagy az eljárás mellőzésével figyelmeztetés alkalmazására. Kizárólag e 15 napos határidő elmulasztása tekintetében rendelkezik akként, hogy az nem akadály a fegyelemsértés elévülési időn belüli elbírálásának, de a mulasztó felelősségét meg kell vizsgálni.

[38] Egyetért a Kúria a felperessel abban, hogy a fegyelmi eljárás megindítására vonatkozó szubjektív határidőt a bíróságnak hivatalból kellett volna figyelembe vennie a Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontja, valamint 5. § (4) bekezdésében foglaltakra figyelemmel. Az, hogy a bíróság e vonatkozásban a tényállást nem, illetve nem kimerítően, a rendelkezésre álló bizonyítékokkal nem összhangban tárta fel, olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely miatt a jogerős ítélet érdemi felülbírálatra alkalmatlan volt.

[39] Mindezek alapján a Kúria a bíróság jogerős ítéletét a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján egészében hatályon kívül helyezte és az ügyben eljáró bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[40] A megismételt eljárásban a bíróságnak részletes bizonyítást kell lefolytatnia arra, hogy a ... által benyújtott feljelentés idején ki volt a fegyelmi eljárás lefolytatására jogosult parancsnok, és ő mikor, milyen mélységben szerzett tudomást a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló cselekményről, majd ezt követően milyen intézkedéseket tett. Ki kell deríteni, hogy a tényfeltáró vizsgálatot ki és milyen ismeretek alapján, milyen körben rendelte el – annak iratait is célszerű beszerezni –, és a rendelkezésre álló valamennyi bizonyíték Kp. 78. § (2) bekezdése szerinti értékelésével a szubjektív határidő szempontjából valamennyi releváns tényt rögzítve lehet abban a kérdésben állást foglalni, hogy a fegyelmi eljárás megindítására határidőben került-e sor.

A döntés elvi tartalma

[41] Ha a bíróság a Hszt. 184. § (2) bekezdésében rögzített, a fegyelmi eljárás megindítására nyitva álló szubjektív határidő megtartottsága tekintetében a tényállást nem tárta fel, az olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely miatt a jogerős ítélet érdemi felülbírálatra alkalmatlan.

Záró rész

[42] A Kúria a felülvizsgálati kérelemről a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 99. § (3) bekezdése szerint irányadó Kp. 77. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül határozott.

[43] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban felmerült illeték és költség összegét a Kp. 115. §-a alapján alkalmazandó Kp. 110. § (3) bekezdésének megfelelően csupán megállapította, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.

[44] A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontjának második fordulata, valamint 50. § (1) bekezdése alapján határozta meg. A felperesnek járó felülvizsgálati eljárási költséget az általa csatolt költségfelszámításban megjelölt összeg mérséklésével, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja, valamint (2) bekezdése alapján, a pertárgyérték alacsony voltára és a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson kívüli elbírálására tekintettel állapította meg, a felperesi képviselő által kifejtett munkával arányosan. Az alperes a felülvizsgálati eljárásban költséget nem számított fel, ezért a Kúria az alperes vonatkozásában perköltséget – a Pp. 82. §-ára figyelemmel – nem állapíthatott meg.

[45] A végzés elleni további jogorvoslatot a Kp. 112. § (2) bekezdése, valamint 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2022. szeptember 28.

Dr. Suba Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Bérces Nóra s.k. előadó bíró, Dr. Sperka Kálmán s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő